

317
520 150
076
8
708 38
746
092
38
30
20
30
74
37
08

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

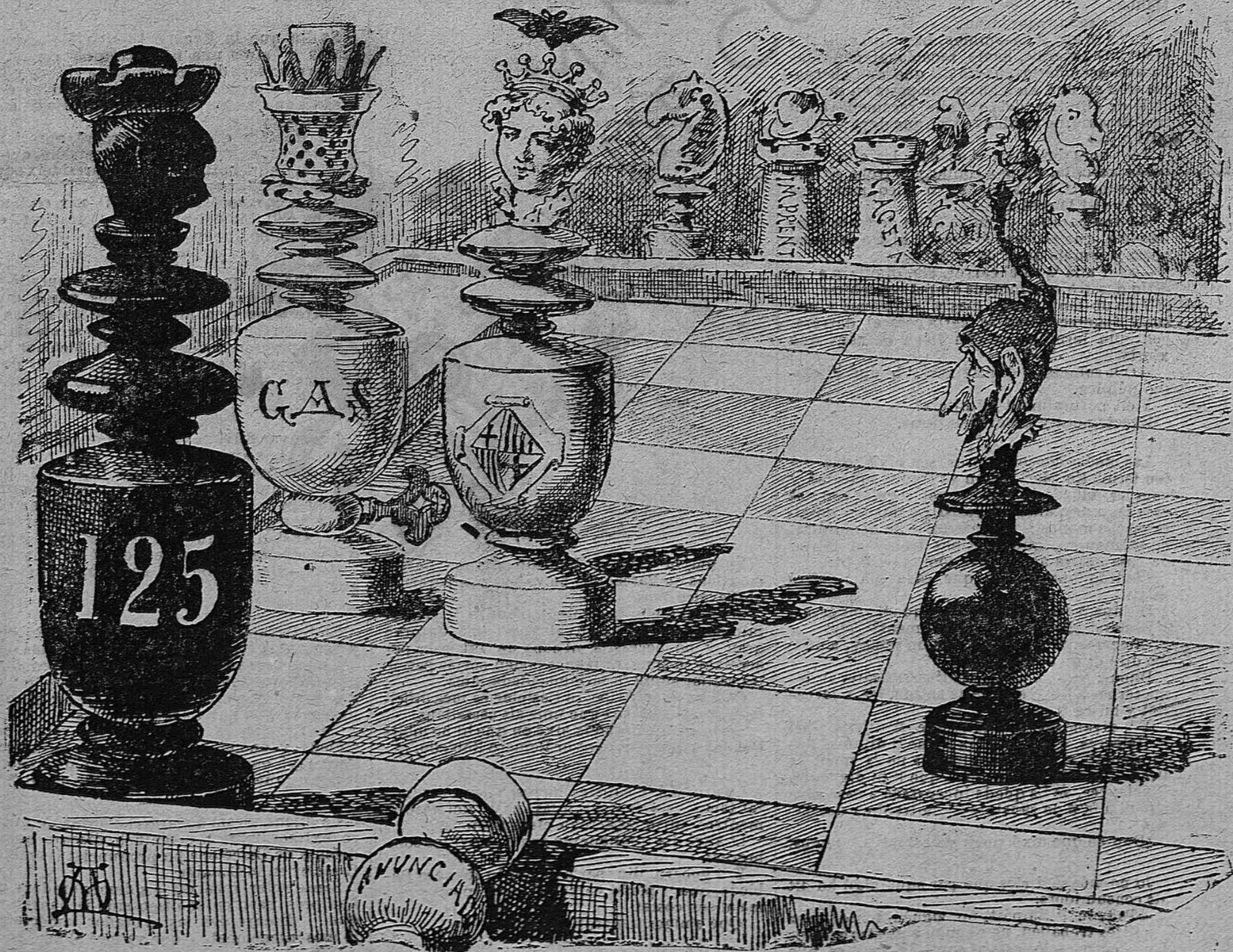
PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre... 8 rais.
Antillas (Cuba y Pto Rico)... 2
Estranger... 18

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

Joch del Ajedrez.—Ni endevant ni endarrera.

¡TAULAS!

MODAS CONSERVADORAS.

Aixís com passen l' una darrera de l' altra la moda de pantalons de campana y dels pantalons cenyits, la dels barrets d' alas desplegadas y d' alas enconjidas y sobre tot la de las mànigas amplias y de las mànigas estretas, hi ha altres modas de caràcter polítich no ménos dignas y curiosas.

Modas liberals. ¿Ne volen una? Desamortisar los béns del clero.

Moda conservadora: Comprarlos á la meytat del preu ó per un tres y no res y luego proteger als capellans y frares perque tornin á reinar béns, tornin á venir los liberals, los tornin á vendre, tot en benefici de la gent conservadora.

Aquesta moda es molt semblant á la cria de gallinas. Los uns fan l' op; los liberals los còvan y quan surten los pollets, los conservadors se quedan ab la llocada.

Un' altra moda conservadora.

Escóltinlos y 'ls sentirán parlar de llibertat pero de llibertat verdadera, de *llibertat á l'inglesa*. Qualsevòl se creuria que per vestirse y ferse populars fins se posan jech.

Però tot de un plegat resulta que aquella llibertat á l'inglesa la quedan á deure; que l'imatje de la justícia en lloch de las balansas vá armada de un bastó, y que per la part de darrera del jech los hi penja alguna cosa.

¡Ah! Es que 'l jech s' ha tornat casaca!

Però no son aquestas las modas mes importants.

La moda mes en hoga entre 'ls conservadors la vá treure alguns mesos endarrera en MacMahon.

Vostès se 'n recordarán.

Havia disolt l' Asamblea, havia presidit las eleccions generals, havia recomanat candidatures reaccionarias, havia dit que no governaria sino ab una Asamblea composta en sa majoria de diputats dels qu' ells recomenava; en una paraula, no semblava sinó que deya: «O 'l país ó jo.»

Vé l' hora desissiva, s' acaban las eleccions, conta, reconta, torna á contar y 's troba ab que 'ls electors l' hi han donat lo mico mes gros que ha vist la creació.

En una paraula, un mico dotat de certa inteligencia, que estirant lo brás l' hi senyala una porta y sembla que l' hi diga:

«Per allà 's vá al carrer, ala, dimiteix.»

Un desaire més inmens no pot concebirse.

Y no obstant, passen dias y senmanas y mesos y l' home, tirantse certa cosa al darrera, continua ferm en lo seu lloch deixant que xiulin.

«O 't somets ó dimiteixes, l' hi diu l' opinió pública.

Y ell naturalment ¿dimiteix?

Exactament y encare continua.

Las modas conservadoras son aixís ¿qué volen ferhi? En MacMahon vá treure aquesta, y com las modas de França pel regular son las més seguidas, aixó de resistir á tots los desaires sense moure 's del puesto, s' ha generalisat de tal manera, que aviat nos trobarem dintre de casa nostra ab escenas com la següent:

Tindrán una criada que cada dia 'ls farà salat.

Dilluns, vostès dirán: ¿Noya, que 't vols casar?

Dimars: ¿Que 'u fas espressament?

Dimecres: Mira de posarhi un remey, sinó t' ho diré d' un altre modo.

Dijous: Aixó ja passa de l' enmascara: si demá tornas á fer l' escudella saladada, fes lo farcellet y búscat casa.

Y 'l divendres mes salat que 'l dijous, que 't dimecres, que 'l dimars y que 'l dilluns. Naturalment la despatxan, y ella no 's mou, la tiran al diable y 'l mateix que l' hi diguessin Llucia; res, se 'ls queda incrustada á casa seva que ni á fum de sabatots se la treuen del davant.

¿Duptan que aixó pugui succehir? Al temps.

Jo no més sè dirlos que per aquí algú ha dit als consumidors:

«Paguèn l' impost, no siguèn tontos, per vosaltres treballeu, no neguèn aquests recursos á una corporació que al cap—de—vall es filla vostra etc., etc.

Y 'ls consumidors tan tranquils.

Y 'ls autors de la allocució sense dimitir ni párias.

Los uns á las foscas y 'ls altres encenenet cèrillas com si tal cosa.

*

Més tart surt un altre que no 'ls diré qui es. Aquest ja s' ho pren de un' altre manera, y veyent que ningú paga, 'ls diu.

«Ja sè perquè no paguèn: hi ha una colla de malvats, perturbadors del ordre públich, enemics de la tranquilidat, que 'us tenen atemorissats. Vosaltres, bèn mirat, no encenèu perque teniu por de algun atropello. Nada, senyors, no inquietarse. Aquí sochjo y darrera meu hi tinch la forsa pública. Encenèu los metxeros y ¡ay del primer que s' atreveixi á formar grupos davant dels aparadors encesos!...»

Vé la nit y si fosca hi havia avants molta més fosca desde aquella hora.

¿Quín desaire! ¿Y ab un desaire semblant continua l' autor del bando?

Continua.

Aixís ho marca lo moda conservadora, qu' en veritat es de una roba molt groixuda.

P. K.

LA CANSÓ DEL TIO FRESCO.

—Jo te l' encendré si al fi á pagar t' engresco, jo te l' encendré, l' impost jo cobraré
—No me l' encendrás no u' cregas, tio Fresco, no me l' encendrás que no vull gastar gas.

—Jo te l' encendré ni que tothom m' acusi, ja m' defensa bèn don Joan Mañé y Flaqué.
—No me l' encendras per més que ho vulgui 'n Brassi, ja ningú n' fá cas, ¡ni ell gosa á gastar gas!

—Si no l' encench plá perque m' portas malicia prou que t' ho farà qui mana y sab mana.
—Pe l' camí l' gal jo crech obrá ab justícia recorrent més a t, no m' pot sortir cap mal.

—No pot lo govern doná al empleat un feo no he pot un govern que vulgui ser etern.
—Jo prenh lo café al café del Liceo, per aixó jo sé que tot pot anar bèn.

—No te l' encendré, mes ni que tot lo barri se tiri al carré jo no dimitiré!
—No me l' encendrás ni armaré cap xibarrí ¡ab un pam de nas del xasco t' quedarás!

El senyor Romero Robledo, parlant de las cuestions de Barcelona, ha volgut compararnos ab Navalcarnero.

Si ab aixó nos ha volgut ofendre 'l senyor ministre, se ha enganyat. Barcelona es pron gran y no necessita ni cops de incenser per acreixer sa fama, ni ménos poden certas paraulas ratllar siquiera sa immaculada fama.

Com ha dit mlrt be 'n Castelar es més difícil desunir als catalans que unir als castellans.

Sens dupte consisteix aixó en que hi ha molts que pensan com lo senyor Romero Robledo.

Lo gremi d' ebanistas ha resolt per unanimitat tancar sas botigas á las vuyt del vespre, mentres durin las actuals circunstancias.

L' altre dia prengueren igual acort los sombrerers.

Y 'l govern diu per boca de 'n Romero Robledo, que 'l poble barceloní está en cos y ánima al seu costat.

¿Qué amigos tienes, Romero!

Lo dia 22 uns lladres varen ferir y robar á un vehí de Sauzoles (Z. mora) penetrant en la casa. La guardia civil va detenir á cinch dels nou que constituhan la partida.

Entre 'ls detinguts hi havia 'l tinent arcalde del poble.

Una autoritat de la conciliació.

Y tan conciliador, que *conciliaba* 'ls seus debers de tinent d' arcalde ab los de granuja.

Dissapte últim gran escándol al Congrés.

Un president que deixant la paraula als llabis de un diputat, se posá el sombrero y s' es quillá.

Totas las minorias desde la moderada á la democrática protestant contra aquest acte.

Las tribunas aplaudint.

Un núvol de polissons *despejant* las tribunas.

Y finalment l' amenssa de que si no se 'ls dona una satisfacció, las minorias no tornan á la cámara.

Lo govern tant valent, devant de una semblant amenssa no t' és més remey que accedir y accedeix.

Contra tot lo qu' ell havia demanat, l' interpelació suspesa 'l dissapte, continua 'l dilluns.

Y 'l govern segueix.

Y 'n Sivela, vice-president, es l' únich que dimiteix.

Un home molt graciós, deya:

«¡Que vajan dihent que aixó del gas no es res! Mirin qué tal, que un sol escape qu' hi ha hagut á Barcelona, ha asfixiat á un home que 's trobava á Madrid.»

La empresa del Ferro-carril de Tarragona á França ha combinat ab los ferro-carrils de la vèhina República la manera de poder traslladar á los obrers que vulgan visitar la exposició de París per la meytat del preu. Alabem la noble conducta de la empresa que voldríam tingúes imitadors.

Se diu que la Excm. Diputació provincial tracta d' alzar una nova casa de caritat en un terreno fora del recinto de la ciutat y que reunisca todas las ventatjas y saludables condiciones que necesitan aquesta classe d' establiments.

No duptém que 'l poble sabrá apreciarla, majorment, si la moralitat mes estricte, que no duptém tindrà nostre diputació, presideix aques ta millora.

Ab tot li recordarém si ho fá per certámen que no oblidí lo del plano de l' Institut, que ab tant de bó no sap quin triá.

No duptém que si 's guanya la questió de pertenencia de la plassa de toros, que la diputació reclama com propietat de las rentas de la casa de Caritat, per més que si oposin sos actuals posesors defensats por D. Melchor Ferrer en contra d' aquella, sent president de la Diputació, podria contarse ja ab un peu per comensar.

Lo senyor Silvela, vicepresidente de las Cortes, t' és molt bons amichs.

Lo governador de Barcelona fá y desfá, pren y deixa, multa y cobra, encen y apaga, sospen y dona permís ab rahó y sense rahó, en concepte d' alguns, y 'l ministre de la Governació, diu: «Esta bè: que en España hoy manda quien manda, y cartuchera en el cañon.»

Nota.—Ho possem en castellá, que fá mes guerrero.

En Silvela, per seguí al Sr. Romero Robledo, y pensant, potsè, que un president de las Cortes era un governador, fa una de motu propio, figurantse que també aquell senyó que t' és 'l cor y el judici dels catalans diria está bé; pero filllets meus, no hi ha hagut tal cosa.

Lo Sr. Silvela ha tingut de veure com amichs y enemics li feyan dar satisfacció. Pero ¡ay! en Silvela presenta la dimissió. Y donchs; ¿qué 's pensan que tots son iguals?

Lo dijous varem donarlos en forma de número extraordinari 'l magnífich discurs que en defensa de Barcelona ha pronunciat l' eminent Castelar en lo Congrés.

Sense voler rebaixar als demés oradors que han prés part en la discussió, ja haurán vist que 'l discurs del ilustre orador demócrata es lo més intencionat, lo que vá mes al fondo de la questió.

Califica l' impost de ilegal y dona una multitud de rahons per probarho.

En fi llegeixinlo y 's convensarán de que ab la mateixa elocuencia sab tractar las grans

qüestions de la política, com defensar los interresos de Barcelona.

A Pobla de Ciervois un pare porta una criatura á batejar.

—¿Quin nom l' hi posarém?

—Amadeo, diu lo pare.

—Amadeo es un nom italiá que vol dir Mateo, ab aixó l' hi posarém Mateo, replicá 'l capellá. Lo pare 's figura que 'ls capellans no poden dir mentidas y deixa fer.

Després se troba ab que 'l seu fill pèl civil se diu Amadeo y pèl religiós Mateo.

Aquest capellá encare diu missa.

Cosas d' Espanya:

Mentres en plena sessió del Congrés l' andalús Romero Robledo comparava Barcelona ab Navalcarnero, una comissió del Centro hispano-ultramari de Barcelona regalava al president de la Cámara una estàtua de Hernan Cortés trevallada en plata.

Nosaltres som aixís, sempre tornant favor per agravi. Ells nes parlan ab plata y nosaltres paguem ab la mateix moneda.

AL ANGEL DE L' ADUANA.

Angel benaventurat, que del cim de l' Aduana contemplas aquesta vall de sufriments y de llágrimas; que veus de dia y de nit lo que á aquesta ciutat passa, y sabs lo cóm y 'l perquè, y 'ls efectes y las causas, ¿no 'ns voldrias fé 'l favor d' arreglar la gran maranya, qu' un subjecte vehí téu nos ha ficat dins de casa.

¿No has notat que fá algun temps en cap carrer ni en cap plassa, creman altres llums de gas que 'ls que 'l Municipi paga? ¿No es cert, Angel, que has duptat de nit, algunas vegadas, si t' estas á Barcelona ó t' estas al Pla de Cabra? ¿No es vritat que casi hè ja comensa á durar massa aixó de veure gresols, y llumaneras y llantias?

Tú, que no ets interessat, que ni gas ni cera gastas, pósat la mà sobre 'l pit, considera mira y falla si la rahó toca á n' ell, ó hè si 'ns toca á nosaltres.

¿No trobas que s' ha ficat en camisas d' onze varas? ¿No t' sembla que aixó dè dar á tort y á dret garrotada, es impropri de ningú que tinga l' nas á la cara? ¿Sabs ell que havia de fer quan va veure que tancaban tots las aixetas del gas? Callá... y cuidars de sa casa.

Pero ¡cá, filets de Dèu! ¿ell callar? Sí, ja, per márfagas. En tot hi troba que dir: qui gasta gas, porque 'n gasta; qui no 'n gasta, porque no; qui vol parlar, porque parla; qui calla, porque ha callat; y per una cosa ó altre mal si fan, mal si no fan mal qui encent y mal qui apaga.

Ja veus, Angel trompetè, que seguint aquesta marxa, no tindriam mes remey que posarnos tots mordassa, per evitar que al parlar féssim alguna burredada, y qu' ell nos clavés al punt, entre cap y coll, la vara.

Ves, donch, si 'ns vols fé 'l favor, ja que l' hi ets vehí y t' hi tractas, de ferli veure ben clá que á n' aquí no 'ns fá cap falta, que pot anarse'n si vol á maná en una altra banda. No 'l deixis dia ni nit fes com ell nos fá á nosaltres, cansal tornant é insistint ab la teva trompetada; y si al últim pots lograr libranos hè de las manyas, y ab ton esforços poderós podém guanyar la batalla. creu qu' aquest poble agrahit sabrá premiar l' hassanya, regalante un quinqué d' or pera iluminar ta estàtua.

C. GEMÍ.

Se diu que el senyor Sagasta en vista de las circunstancias especiales que atravessa Barcelona, quan vinga á passejar per aquí, vindrá d' incógnit y 's dirá Sata, á fi de que no li possin un impost sobre la segona sílaba.

Los senyors Balaguer y Rius y Tauler han dit en lo Congrés al senyor Maspons que no representava al poble catalá.

Avans de que ells ho diguessin nosaltres ja ho sabiam.

Nits passadas al Cónsul de Suissa que 's trobaba á la funció del teatro del Tívoli, li robaren lo rellotje.

Sembla que el rellotje La sigut trovat y retornat á son primitiu duenyó... Lo liadre no ha podido ser habido.

¿Cóm no l' ha trobat la policia havent trobat lo rellotje? Perque á mí que no m' ho digan, si 'ls lladres marxan los rellotjes també, y sembla que havian de anar molt acostats.

La Calavera ha sigut multada per D. Cástor en 125 pesetas.

La Calavera es un periódich semanal que ha comés la calaverada de comensar sa publicació durant lo martirologi de la prempsa barcelonesa.

Si 'ns ha de creure á nosaltres, ja se 'n pot entornar al ninxo.

Dos noticias:

L' Ajuntament de Barcelona está debent á la casa municipal d' Infants Orfans la friolera de nou mil y pico de pesetas.

L' Ajuntament de Barcelona, 's gasta un dinerall pera vestir los jegants, ara que s' acosta 'l Corpus.

Be diu lo ditxo: *despulla als infants pera vestir los jegants.*

Tothom admira are com are l' exposició de París y ningú 's recorda que á dintre de Barcelona tenim una exposició més gran.

La de que 'ns clavim una multa ó 'ns enterin de viu en viu.

Romero Robledo exclama en plè Congrés que 'ls catalans estém ab ell ab lo cor y ab lo judici. Si s' haurá cregut que 'ls catalans lo judici 'l perdém ab tanta facilitat.

Un xiste d' última hora:

Un marqués de Madrid enviá á buscar á París un globo terráqueo per consell d' un seu amich, geógrafo.

—Ni ha de varios tamanyos, va dirli 'l seu agent. Escrigui de quin tamanyo 'l vol y l' hi será remés immediatament.

Y 'l marqués va contestarli:— Envíhime 'l de *tamayo natural.*

De la teya al gresol.

Del gresol á la bombeta.

De la bombeta á la llantia.

De la llantia á la vela.

De la vela al quinqué.

Del quinqué á la lámpara.

De la lámpara al gas.

Del gas á las foscas.

Las autoritats suprimeixen al *Comers de Barcelona.*

Y l' *Anunciador* diu:—¿Sense *Comers* cóm m' ho faig jo?

Y queda suprimit l' *Anunciador.*

Y l' *Imprenta* exclama:—¿Qui 'm dona feyna si no puch fé anuncis?

Y suprimeixen l' *Imprenta.*

Y á propósit; per lo que aném veyent, també s' han suprimit *los caràcters*; pero no 'ls *tipos.*

Per mor de la cuestió del gas ha dimitit en Silvela.

¿Sil-vela?

Sense gas y sense *vela* lo govern queda á las foscas.

La *Patria* ha sigut absolta. Nos alegrém de que la patria no perilli.

Alguns concejals que ni siquiera varen pendre possessió del seu càrrech, han sigut multats al cap de 15 mesos de seguir la mateixa conducta.

En vista de aixó podem fer un refrán per passiva y exclamar:

—«Amigo, tant y tant *no cá* 'l canti á la font, que al últim se trenca.»

* *

La multa posada als concejals pacífichs que no van voler empassarse aquella elecció feta pèls empleats de la casa, m' ha fet molta gracia.

No hu sé.

Molt malas denhen anar las cosas, quant ab tanta pressa cridan *las reservas.*

Lo diputat Maspons, padrí dels mossos de la Escuadra, segons diuen alguns corresponsals de Madrid, ha fet riure en lo Congrés al defensar las questions de Barcelona.

Nos ne alegrém, perque sempre som partidaris de la gent del garbo, de la gracia y del salero.

* *

Hi ha qui tracta d' escriure una novela histórica ab lo títol de *LOS... dias á las foscas.*

L' autor sols espera saber quina xifra te de posarhi.

Entre los títols capitulars hi figurarán:

Primer. Historia d' historias.

Segont. L' esperit sant visible sens ser lo Sant Pare; si be es un papatachi.

Tercer. L' esperit sant invisible, ó be los tres prohoms.

Cuart. De cóm á las foscas dos y dos no fan quatre.

Quint. *Si me quedo ó no me quedo... Si me voy ó no me voy.*

Sisé *El corazon y el juicio de los catalanes está conmigo... Coram et iudicii vestrum mecum est.*—Paraulas célebres de una célebre sessió que edificá al mon sancer y que valgué una satisfacció pública

Séptim. *Enciende y vámonos, ó miller dit: Vámonos y enciende.*

* *

Refrans adobats.

A riu revolt ganancia de jugadors.

Ab temps y multas los diaris minvan.

Pel estiu la fosca viu.

Tot bon president ensopega.

A falta de gas bo es petróleo.

* *

Un subjecte parlava de un home que tenia un gran mérit

—¿Qué fa? l' hi preguntaren.

—Tè 'l brás de fusta y escriu ab molt bona lletra.

—¿Y tè 'l brás de fusta?

—Sí.

—¿Y la má també?

CANTARELLAS.

Nineta, tú estás ab mí ab lo cor y ab lo *juici...* y jo me 'n vaig á Sant Boy ¿filla mèva vols venirhi?

J. L.

Si t' estimo, dius, nineta, com l' impost l' Ajuntament, y com lo senyor alcalde un puesto al saló de cent.

P. M.

Deixame'n anar, hermosa, per Dèu, deixame'n anar, que are qu' estém á las foscas faré passá un duro fals.

B.

Si un miracle tú vols fé que 'l conti 'l del *Dies ira*, agafas una cadira y f's lo que are t' diré Encen 'l gas y apa. á seure detrás del aparador, que ab tot y haverhi claror, probat, ningú t' podrá veure.

B.

Un diputat quan parlaba

ab la gent de son partit
 - Cars electors comensava,
 y seguita per escrit.
 - Cars electors, es veritat,
 exclama un ó bé una.
 porque l' sortir diputat
 l' hi costá una gran fortuna.

Conversa de familia: lo pare, la mare y 'l nen
 están seguts á la taula.

- Noy ja quí t' oímas més, l' hi preguntan,
 al papa á la mama?

Lo noy ficantse la cullera á la boca:
 - L' escudella.

Una mestressa havia prés á una minyona.

- Menja, béu, dorm; aquí no anirás escar-
 rasada per res, l' hi digué. Una cosa t' demano:
 que no t' emboliquis ab soldats. Mira, á l' altra
 que hi havia avants la vaig despatxar per aquet
 motiu.

- Está molt bé, diu la minyona.

Dos dias després, la mestressa sent conversas
 á la cuyna, hi entra y repara á la criada tan-
 cant un armari.

La mestressa s' hi acosta, l' obra y 's trova
 ab un cabo de gastadors com una casa.

- Tú també? pregunta la senyora.

- Ay, senyoreta, dispensi, diu la criada tor-
 nante roja. Aquest s' ldat no es meu; potser
 l' altra criada se 'l va deixar tancat dintre de
 l' armari.

A un xulo que se 'las pintava de valent varen
 donarli una bofetada.

- Per supuesto, l' hi digué un company; ani-
 réu al camp del honor.

- No, de cap manera.

- Y aixó?

- Perque es divendres, y en viernes y en mar-
 tes no te cases ni te embarques.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas é endavinallas dignas de insertarse
 'ls ciutadans J. Recasens, Gol y flor, Que hi fas y F. Pa-
 llanga.

Las demás que no 's mencionan no 's serveixen com y
 tampoch las qu' envian los ciutadans Nov març, Sagala,
 Las ..., Sardanapala X Gatchs, M H. J. Arnau Cómich del
 carrer de las Moscas, J. Salvado, F. P. y Muxaco, Albert,
 Fabul, J. S. C., E. Pícolis, S. Guillemia, Satam y Cansone-
 ret de Sardanay-la.

Ciudadá Montchocongof: Insertarém un geroglífich y una
 conversa. - A V. Suscritor: Ho pasarém al dibulxant.

Bailet: Ja hém insertat alguna cosa, n'hi anirán d' a'tras. -
 J. Conde: Per poderse insertar la seva poesia tindri de
 correjuro molt y molt. - E. Lluís: Publicarém u a combi-
 nació - Marr. ch promes l'iem l' trenca-caps. - P. ix gros:
 Lo fet que 'ns resta te poca importan'ia. R. Hospita-
 lench: Sob e las noticias que n' donan direm alguna co-
 sa. - Pero grutto: Publicarém dos trenca-caps y un quadrat
 de paraulas. - F. Pallanga: Insertarém un geroglífich. - Tio
 petit: L'ua! que 'l seu trenca-caps. - S. Q. T.: Publicarém
 lo trenca-closcas.

SOLUCIONS.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1ª - *Lámina.*
2. ID. 2ª - *Máquina.*
3. ENDAVINALLA - *Carbó.*
4. MUDANSA - *Noya, boya, toya.*
5. TRENCA-CLOSCAS - *Roger de Lauria.*
6. ANAGRAMA - *Arbós robas, obras.*
7. GEROGLÍFICH - *Qui no sen va de grat cau per mes pena.*

I.
 A una noya molt total
 y á la qualj. soch paquí
 hi vaig doná prima y tersa
 porque no t'igues que dí.
 P i a invrtit es arbre;
 ma seg na es una nota,
 y terce a repetida
 es una molt baixa cosa:
 PALLANGA.

II.
 Ma primera es animal
 que per cert es poch se ona,
 mes si buscas la total
 veurás qu es nom de persona
 LLENGUERILLUS.

MUDANSA.
 Es molt t t la tal mes t t
 te per cert no massa bona
 porque jo sé una persona...
 Vegi, endeviniu si pot
 POETA RETIRAT.

ENDA VINALLA.
 Tinch camos sens ser persona
 me tancan podenme obrir;
 y en general una noya
 se cuida sempre de mí.

Si pogués parlar, lector
 te faria avergonyar.

MIANIS.

ESCALA Y FUGA DE CONSONANTS.

. o . a
 . o . a
 . o . a
 . o . a
 . o . a
 . o . a

Substituir los pichs ab lletras de manera que llegint
 de esquerra á dreta: de dreta á esquerra, incinada de
 dreta á esquerra y vice-versa, y de d. l. t á baix tingan
 significació.

P T T BURGO.

ACENTIGRAFO.

Mes m' estimo un bon pebrot
 y un plat d' arros ab total
 que tot Madrid ab sen tot.
 Tinch set lletras cap'd igual.

BARRINETA MADRMENTA.

CONVERSA.

- Ola, Pep.
 - Qué saps de nou, Anton?
 - Un casament; la Franci-ca..
 - Malo jo que la vo ia de nanar.
 - Y qui es lo seu promés?
 - Es esgarrat.
 - D' ahont?
 - Buscau; entre jo y tú ho hem dit.

B. B. y R.

GEROGLÍFICH.

Al. Al.
 Principi. Principi.
 E. E.
 q.
 A. N.
 Sef. AN.
 Lo. Lo. Lo.
 Home Home
 J. P. R.
 Ut. Ut.

MINERVA.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill. Arch del Teatre, 21 y 23.

LOPEZ, Editor. - Rambla del Mitj.

COSAS DE LA SEMANA.

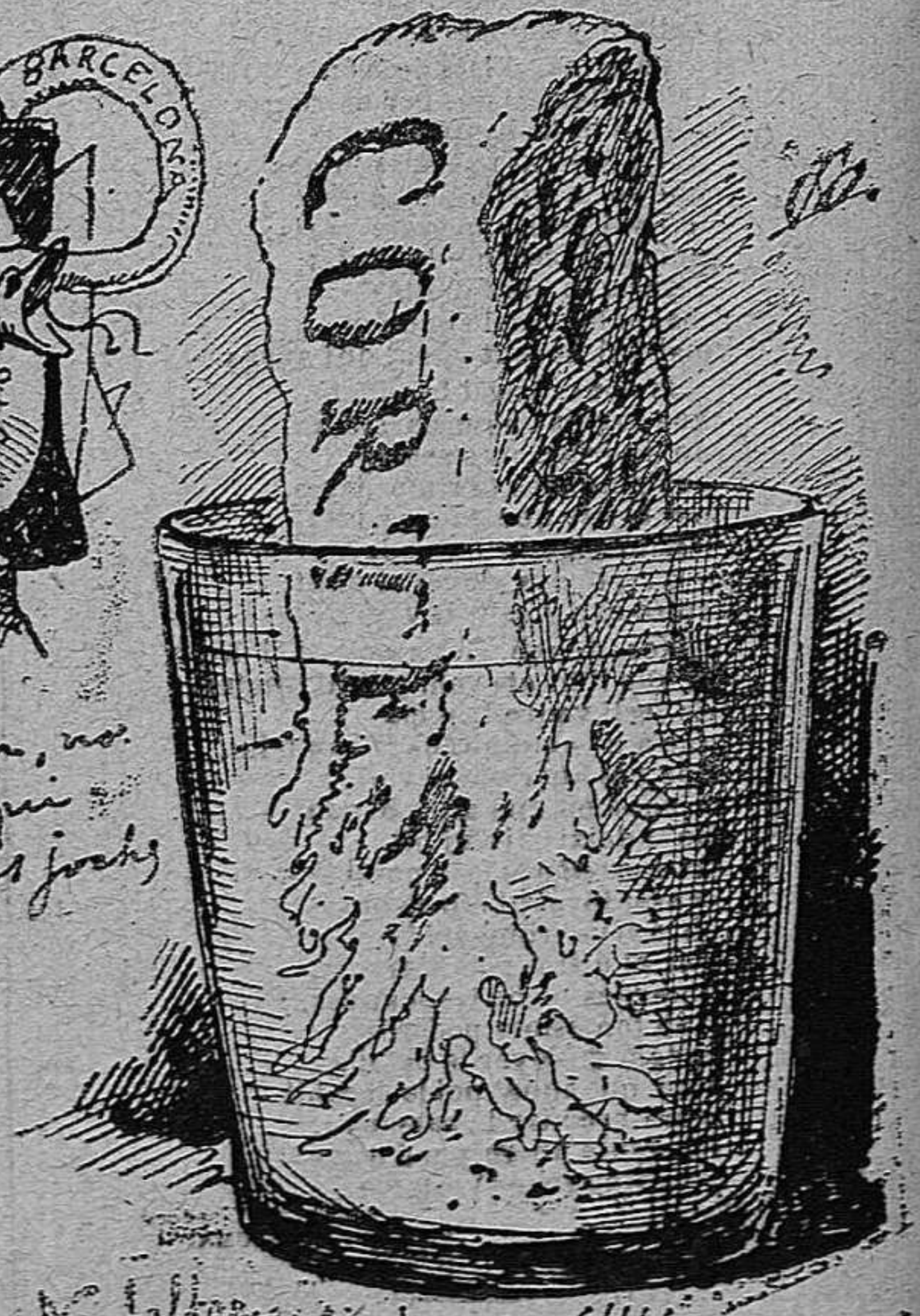
¡Ojo que se baigada!

Créguim, no
 t'obsequi
 masses jochs

Los nostros Campeons.

No faltava més que!!!